ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н JÁN MAZÁK
представено на 14 юни 2007 година [1]

1. С настоящото запитване Landgericht Wiesbaden (Германия) моли да се разтълкува член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4 от Директива 75/106/ЕИО на Съвета от 19 декември 1974 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки за предварително опаковане по обем на някои предварително опаковани течности [2] (наричана по-нататък „Директива 75/106“ или „директивата“). Това дело се отнася по-конкретно до пускането в продажба в Германия на напитката „Baileys“ в т.нар. „Baileys Minis“, в малки бутилки с обем от 0,071 литра.

I — Правна уредба

A — *Общностно законодателство*

2. Директива 75/106 е изменяна неведнъж [3]. Съгласно член 1 директивата се отнася до опаковките, съдържащи течните продукти, изброени в приложение III, измерени по обем с цел продажба на единични количества от 5 мл до 10 литра включително.

1 — Език на оригиналния текст: английски.

2 — ОВ L 42, 1975 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 2, стр. 91.

3 — Изменена с Директива 78/891/ЕИО на Комисията от 28 септември 1978 година относно адаптиране към техническия прогрес на приложенията към Директиви 75/106/ЕИО и 76/211/ЕИО на Съвета относно готовите опаковки (ОВ L 311, 1978 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 4, стр. 195), от Директива 79/1005/ЕИО на Съвета от 23 ноември 1979 година (ОВ L 308, 1979 г., стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 5, стр. 74), от Директива 85/10/ЕИО на Съвета от 18 декември 1984 година (ОВ L 4, 1985 г., стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 7, стр. 5), от Директива 88/316/ЕИО на Съвета от 7 юни 1988 година (ОВ L 143, 1988 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 8, стр. 207), от Директива 89/676/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година (ОВ L 398, 1989 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 202) и от Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и с промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33).

3. Съгласно първото съображение на Директива 75/106 „в повечето държави-членки условията, при които се продават опаковани течности, са предмет на императивни разпоредби, които са различни за различните държави-членки, с което се затруднява търговията с такива опаковки; […] следва да се премине към сближаване на тези разпоредби."

4. Четвъртото съображение от преамбюла на директивата гласи: „необходимо е да се намали максимално броят на обемите съдържание, които са твърде близки до други от един и същи продукт и които, следователно, има опасност да подведат потребителя; […] предвид изключително големите запаси от опаковки в Общността, счита, че такова намаляване може да бъде предприето само постепенно."

5. Шестото съображение от преамбюла към Директива 75/106 гласи следното: „тъй като прекалено бърза промяна в средствата за определяне на количество, определени в техните национални законодателства и организацията на нови системи за контрол, а също и приемането на нова измервателна система би предизвикало трудности за някои държави-членки, трябва да се предвиди преходен период за тези държави-членки; […] такова предвиждане не би следвало да затруднява още повече търговията вътре в Общността с разглежданите продукти и не би следвало да предизвика въвеждане [да се чете: „да застраши въвеждането"] на директивата в другите държави-членки."

6. Член 5 от изменената Директива 75/106, доколкото е релевантен за настоящото дело, гласи:

„(1) Държавите-членки не могат да отказват, забраняват или ограничават пускането на пазара на опаковки за продажба на дребно [другаде в текста: „опаковките"], които отговарят на изискванията на настоящата директива, по причини, свързани или с определянето на техните номинални обеми, или с методите, по които са контролирани, или с номиналните обеми в случая, когато последните са дадени в приложение III, колона I.

2. […]

3. […]

(б) […] Тези, които са изброени в точка 4 на същото това приложение, могат да бъдат пускани в продажба след 31 декември 1991 г., само ако са в указаните в упоменатата по-горе колона I номинални обеми. […]

(г) Без да се засягат изискванията на буква б), продуктите, изброени в приложение III, точка 4, които се представят с обем от 0,071 литра, могат да бъдат пускани на пазара в Ирландия и в Обединеното кралство.“ [4]

7. Накрая, точка 4 от приложение III към Директива 75/106 предвижда за продуктите, изброени под „Алкохолни напитки (извън тези по СТТ заглавие 22.08); ликьори и други спиртни напитки; съставни алкохолни препарати (познати като „концентрирани екстракти“) за производството на напитки (СТТ позиция № 22.09“, следните номинални обеми на съдържанието в литри, изброени в колона I, като дефинитивно разрешени: „0,02 — 0,03 — 0,04 — 0,05 — 0,10 — 0,20 — 0,35 — 0,50 — 0,70 — 1 — 1,125 — 1,5 — 2 — 2,5 — 3 — 4,5 — 5 — 10.“

II — Фактическата обстановка, производството по спора и преюдициалните въпроси

8. Поставените преюдициални въпроси са повдигнати в рамките на производство за нелоялна конкуренция, което се провежда пред Landgericht Wiesbaden между Schutzverband der Spirituosen-Industrie e.V. (наричано по-нататък „Schutzverband“) и Diageo Deutschland GmbH (наричано по-нататък „Diageo“).

9. Schutzverband е сдружение на предприятия и асоциации от алкохолната промишленост и има за предмет на дейност да следи за спазването и ако е необходимо, да гарантира прилагането на действащата правна уредба на алкохолната промишленост в Германия.

10. Diageo е германското дъщерно дружество на Diageo North America Inc., производител на напитки. В Германия дружеството продава, inter alia, бира, уиски, джин и водка под различни марки.

11. От октомври 2004 г. Diageo пуска в продажба напитката „Baileys“ в Германия в т.нар. „Baileys Minis“ в малки бутилки с обем от 0,071 литра (наричани по-нататък „продуктът“). „Baileys“ се произвежда от уиски, зърнена дестилатна спиртна напитка, захар и сметана, и има 17 % алкохолно съдържание. Продуктите на Diageo

4 — Що се отнася до многократните изменения на Директива 75/106, член 5, параграф 1 от нея е изменен с Директива 85/10, като се има предвид, че член 5, параграф 3, буква б) и член 5, параграф 3, буква г) са изменени впоследствие от Директива 88/316.

Baileys се произвеждат и бутилират в Ирландия [5].

12. Препращащата юрисдикция отбелязва, че „Baileys Minis“ се продава, без да са установени оплаквания, и във Франция и Нидерландия от септември 2003 г., и в Белгия от юни 2004 г. [6]

13. Спорът между страните е дали продажбата на продукта (в бутилки от 0,071 литра) е разрешена в Германия.

14. Препращащата юрисдикция смята, че продуктът „Baileys Minis“ попада в обхвата на приложение III, точка 4 към Директива 75/106. Според нея предвид факта, че всички изброени в точка 4 от приложение III продукти с номинален обем между 0,05 и 10 литра [7] могат да се търгуват само ако имат посоченото в колона I от приложение III обемно съдържание, опаковка с обем от 0,071 литра по принцип не е допустима.

15. При все това установеното в член 5, параграф 3, буква г) от Директива 75/106 изключение позволява пускането в продажба в Ирландия и Обединеното кралство на продуктите, изброени в приложение III, точка 4, с обемно съдържание от 0,071 литра.

16. По тази причина с определение от 23 ноември 2005 г. Landgericht Wiesbaden (десети граждански състав) спира производството и поставя на Съда следните преюдициални въпроси:

„1. Дали член 5, параграф 3, буква б), втора алинея, in fine във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4 от Директива 75/106ЕИО на Съвета от 19 декември 1974 година относно сближаването на законодателството на държавите-членки за предварително опаковане по обем на някои предварително опаковани течности […], последно изменена с Акта за присъединяване от 23 септември 2003 г. […], трябва да се тълкува в смисъл, че продуктите, чиято опаковка е с обем от 0,071 литра и които са законно произведени и/или продавани в Ирландия или в Обединеното кралство, могат да се пускат в продажба и във всички останали държави-членки на Европейските общности?

5 — При търговията в Германия продуктът се описва върху етикета като „Original Irish Cream“. Думата „liqueur“ е добавена като търговско наименование. Diageo уточнява, че от 2002/2003 г. продуктът се произвежда и бутилира в Обединеното кралство.

6 — Освен това в съдебното заседание гръцкото правителство посочва, че „Baileys Minis“ се продават в Гърция от септември 2003 г.

7 — Член 1, параграф 1 от директивата.

2. В случай на отрицателен отговор на първия въпрос: дали член 5, параграф 3, буква б), втора алинея, in fine във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4 от Директива 75/106/ЕИО, е съвместим с принципа на свободното движение на стоки, уреден в член 28 ЕО и член 30 ЕО?“

„правило/изключение“, която съществува между член 5, параграф 3, буква б), алинея втора, in fine и член 5, параграф 3, буква г) от Директива 75/106, както и от духа и целта на съответните разпоредби. Правилото било, че посочените в точка 4 от приложение III продукти са напълно хармонизирани, а изключението — че само Ирландия и Обединеното кралство са обхванати от освобождаването, предвидено в член 5, параграф 3, буква г). Нещо повече, това изключение се прилагало „[б]ез да се засягат изискванията на буква б)“.

17. Писмени становища са представени от Schutzverband, Diageo, от правителствата на Гърция и Белгия, от Съвета и от Комисията. На проведеното на 15 март 2007 г. съдебно заседание към страните, с изключение на белгийското правителство, се присъединява френското правителство.

19. Schutzverband твърди, че на втория въпрос трябва да се отговори положително, тъй като забраната за продажба съгласно член 5, параграф 3, буква б) от директивата е оправдана от съображения за защита на потребителите. Що се отнася до мерките за хармонизиране, общоприето било, че компетентните институции на Общността разполагат с широко право на усмотрение и поради това тези мерки подлежат на ограничена проверка за съразмерност.

III — Съображения

A — *Основни доводи на страните*

18. *Schutzverband* по същество изтъква, че на първия въпрос следва да се отговори отрицателно. Това следвало от връзката

20. Според Schutzverband забраната не е явно несъразмерна. Защитата на потребителите била приемлива обосновка, тъй като съгласно четвъртото съображение на директивата последната цели да се намали максимално броят на обемите съдържание, които са твърде близки до други от един и същ продукт и които, следователно, има опасност да подведат потребителя.

21. *Diageo* по същество твърди, че за да бъде съвместим с първичното право, както и с принципите, развити от Съда в Решение по дело Cidrerie Ruwet [8], член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4 от Директива 75/106 трябва да се тълкува по начин, който допуска продуктите в опаковка с обем от 0,071 литра, законно произведени и/или продавани в Ирландия или Обединеното кралство, да могат да се пускат в продажба и във всички останали държави-членки. Това е по същество твърдението и на *гръцкото правителство*. В противен случай изключението, което не е ограничено във времето, би разделило националните пазари и би противоречало на целта на директивата за хармонизиране, както и на целта на вътрешния пазар. В допълнение, всяко различно тълкуване би нарушило член 28 ЕО и не би било обосновано от съображения за защита на потребителите.

22. *Белгийското правителство* по същество твърди, че релевантните разпоредби не допускат пускането в продажба на „Baileys“ в опаковки с обемно съдържание от 0,071 литра извън територията на Ирландия и Обединеното кралство. В качеството на дерогация тази забрана трябвало да се тълкува ограничително. Според белгийското правителство във всички случаи дори ако забраната съгласно член 5, параграф 3, буква б) трябва да се приеме като пречка за търговията вътре в Общността, тази забрана е оправдана от съображения за защита на потребителите.

23. *Френското правителство* по същество споделя гледната точка на белгийското правителство.

24. *Комисията* изтъква, че според действащото законодателство съществува принципна забрана за продажбата на продукта в Общността с изключение на Ирландия и Обединеното кралство. С продажбата му в Ирландия и Обединеното кралство обаче не трябвало да се ограничава пускането на пазара на продукта в другите държави-членки. В противен случай подобно ограничение би надхвърлило целта на дерогацията и би противоречало на принципа на свободното движение на стоки.

25. Комисията твърди, че този принцип, неразривно свързан с член 28 ЕО, се прилага не само при липса на хармонизиране на националното законодателство, но и когато се налага тълкуване на общностни разпоредби, които предвиждат дерогация в рамките на пълно хармонизиране. Комисията твърди, че съгласно член 5, параграф 1 от директивата държавите-членки не могат — поради, inter alia,

8 — Решение от 12 октомври 2000 г. (C-3/99, Recueil, стр. I-8749).

номиналните обеми на съдържанието, посочени в приложение III, колона I — да откажат пускането на пазара на опаковки, които са в съответствие с разпоредбите на директивата (тоест когато продуктът се продава законно в Ирландия и в Обединеното кралство). Това би отчело факта, че член 5, параграф 3, буква г) е дерогация на принципа, залегнал в член 5, параграф 3, буква б). Това тълкуване отговаряло на изискванията за свободно движение на стоките и било съгласувано с волята на общностния законодател. Поради това не се налагало да се отговори на втория въпрос.

26. *Съветът* е съгласен с тълкуването на Комисията.

Б — *Оценка*

27. Предварително бих искал да отбележа, че макар правилата относно предварителното опаковане безспорно да имат за цел да благоприятстват достъпа до пазара, при все това те биха могли — както показва настоящото дело — макар и парадоксално, да доведат до положение, при което е възможно този достъп да бъде действително затруднен.

28. Освен това, макар да не е релевантно ratione temporis за целите на настоящото дело, на 25 октомври 2004 г. Комисията представя Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за определяне на правила за номиналните количества за предварително опаковани продукти, за отмяна на директиви 75/106/ЕИО и 80/232/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 76/211/ЕИО на Съвета [9]. В становището си самата Комисия посочва, че е била подтикната да направи гореспоменатото предложение поради сложността на съществуващите правила, които обхващат широка гама продукти, и с оглед на „отчасти незадължителното“ и „отчасти пълното хармонизиране“, от една страна, и на Решение на Съда по дело Cidrerie Ruwet, от друга. Предложените разпоредби предвиждат съществено дерегулиране на номиналните количества, включително относно „Baileys Minis“.

1. По първия въпрос

29. С първия си въпрос препращащата юрисдикция пита Съда дали Директива

9 — COM (2004) 708 окончателен. Вж. и измененото предложение от 12 април 2006 г., COM (2006) 171 окончателен.

75/106 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска предварително опаковани продукти с обем от 0,071 литра, които чрез предвидена в тази директива дерогация са законно произведени и/или продавани в Ирландия или Обединеното кралство, да се пускат в продажба и в другите държави-членки.

30. Съгласно член 234 ЕО Съдът предоставя на националните юрисдикции насоките за тълкуване на общностното право, от които те се нуждаят, за да решат спора, с който са сезирани [10]. Само националният съд може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда [11]. При все това, при необходимост Съдът следва да проучи обстоятелствата, при които е сезиран с делото, за да провери дали е компетентен да го разгледа, и по-конкретно дали исканото тълкуване на общностното право има връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство [12]. Ако е видно, че поставеният въпрос явно не е релевантен с оглед на решаването на спора, Съдът трябва да установи, че липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество [13].

31. Според мен за целите на решението по настоящото дело не е нужно да се разглежда въпросът за произвеждането на продукта. От преписката пред Съда е видно, че спорно в настоящото дело е дали продуктът, продаван законно в Ирландия и в Обединеното кралство, може да се пуска в продажба и в останалите държави-членки.

32. Член 5, параграф 1 от Директива 75/106 установява *lex generalis,* според който държавите-членки не могат да отказват, забраняват или ограничават пускането на пазара на продукти, чиято опаковка, inter alia, е в съответствие с номиналните обеми на съдържанието, посочени в приложение III, колона I. Така ако опаковката на стоката съответства на конкретните номинални обеми на съдържание от въпросното приложение, срещу пускането им в продажба не може да се направи възражение въз основа на тяхното номинално обемно съдържание. Член 5, параграф 1 от Директива 75/106 обаче не съдържа изискване стоките да бъдат в опаковка с подобно номинално обемно съдържание, за да бъдат пуснати на пазара.

33. Член 5, параграф 3, буква б), алинея втора, изречение второ (наричан

10 — Вж., inter alia, Определение от 25 май 1998 г. по дело Nour (C-361/97, Recueil, стр. I-3101, точка 10).

11 — Следователно когато поставените въпроси се отнасят до тълкуването на общностното право, Съдът на Европейските общности по принцип е длъжен да се произнесе (вж. по-конкретно Решение от 13 януари 2000 г. по дело TK-Heimdienst, C-254/98, Recueil, стр. I-151, точка 13).

12 — Това е така, за да не е необходимо Съдът да дава консултативно становище по въпроси от общ или хипотетичен характер.

13 — Вж. Решение от 21 февруари 2006 г по дело Ritter-Coulais (C-152/03, Recueil, стр. I-1711, точка 15).

по-нататък „член 5, параграф 3, буква б)“) от Директива 75/106, изменен с Директива 88/316, установява *lex specialis* за алкохолните напитки, ликьорите и другите спиртни напитки[14], съгласно който те могат да бъдат продавани само в номиналните обеми на съдържанието, посочени в точка 4, колона I от приложение III. Според мен тази разпоредба гарантира, че опаковката на ликьорите и другите спиртни напитки трябва да е в съответствие с някой от ограничените номинални обеми на съдържанието, посочени в точка 4, колона I от приложение III, за да могат да се пускат в продажба законно в Общността.

34. Член 5, параграф 3, буква г) от директивата, който също е въведен с Директива 88/316, установява неограничена във времето дерогация и в допълнение предвижда, че ликьорите и другите спиртни напитки могат да се продават в Ирландия и в Обединеното кралство, ако са в опаковка с номинален обем на съдържанието от 0,071 литра.

35. Като се има предвид, че постоянната дерогация, която включва допълнителен номинален обем на съдържанието, се отнася специално до Ирландия и Обединеното кралство и изключва другите държави-членки, възниква въпросът дали другите държави-членки могат да се противопоставят на пускането в продажба на тяхна територия на ликьори и други спиртни напитки в опаковка с номинален обем на съдържанието от 0,071 литра, въпреки че те се продават законно в държава-членка, а именно в Ирландия или Обединеното кралство.

36. Смятам, че изменената Директива 75/106, по-специално структурата на член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, не внася правна яснота и създава трудности за разбирането или тълкуването на тази постоянна дерогация. Според мен общностният законодател е следвало да предвиди, че използването на подобна законодателна техника може да доведе до трудности при тълкуването и поради това не е следвало да я използва.

37. Всъщност след като с изменения член 5, параграф 3, буква г) от Директива 75/106 се въвежда постоянна дерогация в полза на Ирландия и на Обединеното кралство по отношение на продажбата на ликьори и други спиртни напитки в опаковка с номинален обем на съдържанието от 0,071 литра, може да се постави въпросът дали член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, колона I от

14 — Пълен текст: „Алкохолни напитки (извън тези по СТТ заглавие 22.08); ликьори и други спиртни напитки; съставни алкохолни препарати (познати като „концентрирани екстракти“) за производството на напитки (СТТ позиция № 22.09“, наричани по-нататък „ликьори и други спиртни напитки“.

Директива 75/106 води до пълно хармонизиране или само до частично хармонизиране на номиналните обеми на съдържанието, в съответствие с които в ЕО могат да се пускат в продажба ликьорите и другите спиртни напитки. Според мен това има пряко отражение върху начина, по който член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, колона I от Директива 75/106 трябва да се тълкува, и ако е необходимо, да се прецени неговата действителност.

38. При *липса на хармонизиране* на националните законодателства член 28 ЕО забранява по-конкретно пречките за свободното движение на стоки, които са последица от прилагането по отношение на стоки от други държави-членки, законно произведени и пуснати на пазара там, на правила относно условията, на които тези стоки следва да отговарят, като например свързаните с тяхното представяне, етикетиране и опаковане дори ако тези правила се прилагат по еднакъв начин спрямо националните продукти и спрямо внесените продукти [15].

39. В случай на *частично хармонизиране*, в Решение по дело Cidrerie Ruwet Съдът постановява, че тази забрана се отнася до забраната за пускане в продажба на опаковки, които не са предмет на такова хармонизиране. В този случай тълкуването в обратен смисъл би било равносилно на оправомощаване на държавите-членки да разделят националните си пазари по отношение на продукти, които не са обхванати от нормите на Общността, в противоречие с целта на свободното движение, преследвана от Договора [16].

40. Ясно е, че член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, колона I от Директива 75/106, с измененията, имат за цел да регулират окончателно номиналните обеми на съдържанието на опаковките, в съответствие с които ликьорите и други алкохолни напитки могат да се продават във всички държави-членки. Следователно тези разпоредби имат за цел да въведат *напълно регулирана* система, при която общи норми изцяло заменят съществуващите национални норми в тази област, тъй като според мен те изрично не допускат държавите-членки да определят национални норми, различни от общите норми. Предвидената съгласно член 5, параграф 3, буква г) от Директива 75/106 възможност в Ирландия и в Обединеното кралство да се продават ликьори и други алкохолни напитки в допълнителен номинален обем на съдържанието по мое мнение не променя факта, че този въпрос е напълно регулиран на общностно равнище.

41. Ето защо сега стои въпросът дали директивата може да се тълкува в съответствие с член 28 ЕО.

15 — Решение от 6 юли 1995 г. по дело Mars (C-470/93, Recueil, стр. I-1923, точка 12).

16 — Цитирано в бележка под линия 8, точка 47.

42. В това отношение е достатъчно да се припомни, че според постоянната практика на Съда норма на вторичното право като член 5, параграф 3, буква б) във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, колона I от Директива 75/106 не може да се тълкува като оправомощаваща държавите-членки да налагат или да запазват условия, които противоречат на разпоредбите на Договора относно свободното движение на стоки [17].

43. Трябва да се има предвид, че свободното движение на стоки е един от основните принципи на Договора и на Общността [18]. Според постоянната практика на Съда целта на член 28 ЕО е да забрани всяка правна уредба на държавите-членки, която може пряко или непряко, действително или потенциално да възпрепятства търговията в рамките на Общността [19].

44. Освен това следва да се отбележи, че съгласно практиката на Съда текстовете на вторичното общностно право трябва да се тълкуват, доколкото е възможно, в смисъл, съответстващ на разпоредбите на Договора и на общите принципи на общностното право [20].

45. В допълнение, Съдът нееднократно е постановявал, че при тълкуването на разпоредба на общностното право трябва да се взема предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите на правната уредба, в която тя се съдържа [21].

46. В този смисъл на първо място следва да се припомни, че Директива 75/106 е приета въз основа на член 94 ЕО (предишен член 100 от Договора за ЕО) относно сближаването на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите-членки, които пряко се отнасят до създаването или функционирането на общия пазар. На второ място, Директива 88/316, с която в директивата се въвеждат спорните разпоредби, се основава на член 95 ЕО (предишен член 100а от Договора за ЕО).

47. Освен това целта на мерките, приети въз основа на член 95 ЕО, е създаването и функционирането на вътрешния пазар. Съгласно практиката на Съда тези мерки действително трябва да имат за цел подо-

17 — Вж. за тази цел, inter alia, Решение от 9 юни 1992 г. по дело Delhaize et Le Lion (C-47/90, Recueil, стр. I-3669, точка 26), Решение от 2 февруари 1994 г. по дело Verband Sozialer Wettbewerb, известно като „Clinique“ (C-315/92, Recueil, стр. I-317, точка 12), и Решение от 11 юли 1996 г. по дело Bristol-Myers и др. (C-427/93, C-429/93 и C-436/93, Recueil, стр. I-3457, точка 27).

18 — Решение от 9 декември 1997 г. по дело Комисия/Франция (C-265/95, Recueil, стр. I-6959, точка 24) и Решение от 12 юни 2003 г. по дело Schmidberger(C-112/00, Recueil, стр. I-5659, точка 51).

19 — Решение от 11 юли 1974 г., по дело Dassonville (C-8/74, Recueil,стр. 837, точка 5).

20 — Вж., inter alia, Решение от 24 юни 1993 г. по дело Dr. Tretter (C-90/92, Recueil, стр. I-3569, точка 11) и Решение от 27 януари 1994 г. по дело Herbrink (C-98/91, Recueil, стр. I-223, точка 9 и цитираната съдебна практика).

21 — Вж., inter alia, Решение от 19 септември 2000 г. по дело Германия/Комисия (C-156/98, Recueil, стр. I-6857, точка 50) и Решение от 14 юни 2001 г. по дело Kvaerner(C-191/99, Recueil, стр. I-4447, точка 30).

бряването на условията за създаването и функционирането на вътрешния пазар [22].

48. По-конкретно, първостепенната цел на общностния законодател при приемането на Директива 75/106, както съвсем ясно е посочено в първото съображение от преамбюла ѝ, е била да се сближат разпоредбите относно опаковките на течности, които в повечето държави-членки са били предмет на императивни разпоредби, различни в отделните държави-членки, така че да се гарантира свободното движение на тези продукти в Общността.

49. По мое мнение от гореспоменатите принципи е видно, че ако продукт, законно продаван в две държави-членки, не може да се пуска в продажба и в останалите държави-членки на Общността, това би било в противоречие с член 28 ЕО. Разглежданите разпоредби, въпреки използваната неясна законодателна техника, създават постоянна дерогация в полза на Ирландия и Обединеното кралство, която допуска продажбата на ликьори и други спиртни напитки с номинален обем на съдържанието от 0,071 литра в тези две държави-членки и според мен също позволява или открива възможност за пускането в продажба на тези продукти и в останалите държави-членки.

22 — Решение от 5 октомври 2000 г. по дело Германия/Парламент и Съвет (C-376/98, Recueil, стр. I-8419, точка 83 и сл.).

50. Предвид споменатото по-горе смятам, че с оглед на пълното хармонизиране (както и на факта, че в приложение III, точка 4, колона I не е посочено обемно съдържание от 0,071 литра) във връзка с предвидената в директивата постоянна дерогация директивата следва да се тълкува в смисъл, че продукти в опаковка с обемно съдържание от 0,071 литра, законно продавани в Ирландия или Обединеното кралство, могат да се пускат в продажба и във всички останали държави-членки на ЕО.

2. По втория въпрос

51. Видно от определението за препращане, вторият въпрос относно съвместимостта на директивата с членове 28 ЕО и 30 ЕО би могъл да се постави в настоящото дело само ако директивата не може да се тълкува по начин, който допуска продуктът да се пуска в продажба и във всички останали държави-членки.

52. С оглед отговора на първия въпрос не се налага отговор на втория поставен въпрос.

IV — Заключение

53. Предлагам на поставените от Landgericht Wiesbaden въпроси да се отговори по следния начин:

„Член 5, параграф 3, буква б), втора алинея, второ изречение във връзка с член 5, параграф 3, буква г) и с приложение III, точка 4, колона I от Директива 75/106/ЕИО на Съвета от 19 декември 1974 година относно сближаването на държавите-членки за предварително опаковане по обем на някои предварително опаковани течности, последно изменена с Акта за присъединяване от 23 септември 2003 година, следва да се тълкува в смисъл, че продукти в опаковка с обемно съдържание от 0,071 литра, законно продавани в Ирландия или Обединеното кралство, могат да се пускат в продажба и във всички останали държави-членки на ЕО.“